

rere i Sundhedslære sammen med de almindelige korte Kursus. Vi ere gaaede endnu videre. Jeg skal nemlig gøre opmærksom paa, at saaledes som Skoleloven er affattet, har man allerede i 1899 haft Sundhedslæren for Øje, da vi vedtog § 10 i Loven af 1899.

Ved Forhandlingen om denne Paragraf var den ledende Tanke den, at visse Fag skulde være paabudte i vor Folkeskole. De Fag, der skulde være paabudte, vare de saakaldte elementære Fag, Regning, Skrivning, Dansk m. m., og de skulde have rigelig Tid, thi det gælder om, efter Udvalgets Mening og efter de Folks Mening, der arbejdede paa Skoleloven den Gang, at vort Folk kan faa allerede fra Barnsben saadanne Kundskaber og Færdigheder, at de selv kunne tilegne sig, hvad Livet fordrer af dem. Men foruden disse faa Fag, som blive faste, og som skulle medtages i Folkeskolen — derunder hører ogsaa Danmarks Historie og Geografi — indstilles det til Skolebestyrelserne at medtage andre Fag, der kunne medtages ved Undervisningsplanens Læggelse, deriblandt Naturhistorie, og det lige meget enten det er i By eller paa Land, thi ogsaa paa Landet, hedder det i § 10, kan der optages Undervisning i Naturkundskab. Meningen var netop den, at naar der optages Undervisning i Naturkundskab, skal der ogsaa kunne medtages Undervisning i Sundhedslære og Undervisning om det menneskelige Legeme. Dertil slutter sig ogsaa Cirkulæret af 6. April 1900, et Cirkulære, som det i mange Henseender er værd at lægge Mærke til, og som jeg flere Gange i Rigsdagen, baade før jeg blev Minister og senere, har gjort opmærksom paa. Det slutter sig nøje til denne Betragtning, idet det om Afsnittet om Naturkundskab hedder, at Undervisningen paa tredje Trin — Cirkulæret deler Skolen i 3 Trin, Aldrene fra 7—10, 10—12 og 12—14 Aar, det første Trin er Forskolen, de øvrige to Trin svare til Mellemskolen — i Naturhistorie skal indeholde en Fremstilling af Planternes Levnedsløb og af Kulturplanterne, en Fremstilling af Menneskelegemets Bygning, herunder lidt Sundhedslære.

Altsaa, allerede i Aaret 1900 har Lovgivningsmagten og Administrationen til sammen haft Øjet aabent for Vigtigheden af, at Sundhedslære bliver indført i Folkeskolen. Men man har ikke valgt den Vej, som Forslagsstillerne have valgt at paabyde det, man har valgt at henstille til alle Skolebestyrelser, som optoge Natur-

kundskab, at de ogsaa toge denne Side med. Jeg er ikke bleven overbevist om, at det er en forkert Vej, man har valgt, tværtimod, jeg tror, at det er den rigtige Vej. Jeg venter mig heller ikke noget nyttigt af, at man nu kommer med et Tvangsbud, men jeg er for saa vidt glad ved, at Lovforslaget er kommet frem, som jeg haaber, at det vil give Stødet til, at vi komme længere frem paa den Vej, vi ere inde paa. Jeg tror ikke, vi ere gaaede saa stærkt frem, som ønskeligt kunde være, og jeg tror heller ikke, at Skolebestyrelserne have haft Øjet saa stærkt oppe for Nyttens af denne Undervisning, som de burde, ligesom jeg heller ikke tror, at Lærerne ere saa vel forberedte til denne Undervisning, som man kunde ønske.

Der er et Punkt i Lovforslaget, som jeg sætter megen Pris paa, og det er, at der skal bevilges nogle Penge for at faa Sagen til at glide. Der er nævnt 10,000 Kr. Om det er den rette Sum, skal jeg ikke komme ind paa, man kunde maaske nøjes med noget mindre, maaske med det halve. Der er to Henseender, i hvilke jeg kunde ønske at faa Penge til Brug. Vi have i de senere Aar faaet indført saakaldte Instruktionskursus i Gymnastik her i Landet, de vinde megen Tilslutning. Lærerne have med, jeg kunde næsten sige, forbavsende Energi meldt sig til Deltagelse i disse Kursus. Endog gamle Lærere have mødt og have mange Timer om Dagen i 8 Dage arbejdet med Ufortrødenhed og ere sikkert gaaede i Seng med stive Lemmer, for næste Dag at tage fat med ny Kræfter. De ville have den ny Gymnastik rigtigt lært og saa god en Uddannelse deri, at de kunne gøre Nytte i Skolerne med denne Gymnastik. Det har været mig en stor Glæde at se, hvorledes man trindt omkring i Landet i Provstierne har samlet sig frivillig i en hel Del smaa Korps, som have bedt om at maatte faa den Smule Understøttelse, vi have kunnet yde, 70 Kr. eller saa, til et saadant kort Kursus, og de 1,000 Kr., som vi have paa Finansloven til det Brug, ere sikkert vel anvendte. Men nu tror jeg, at man til disse korte Kursus med stort Udbytte kunde knytte nogle Foredrag om Sundhedslære. Lærerne kunne jo ikke hoppe og springe hele Dagen, og heller ikke kunne de udfylde hele Dagen med Gymnastikkens Teori. Jeg tror, at det vil være nyttigt, at man ved saadanne Lejligheder, hvor man har Lærerne samlede, og de netop komme for at erhverve sig Kundskaber til